

- 1) planów w zakresie podstawowej działalności,
- 2) nowych form wkładów oszczędnościowych oraz podstawowych wytycznych w zakresie upowszechnienia oszczędności,
- 3) rocznych planów dochodów i kosztów oraz bilansów i rocznych sprawozdań PKO,
- 4) projektów tariff odsetek, prowizji i opłat bankowych,
- 5) zasad organizacji PKO, rachunkowości oraz kontroli wewnętrznej,
- 6) sieci terenowej oraz otwierania i zamykania oddziałów,
- 7) zasad polityki etatowej i kadrowej oraz płac i nagród,
- 8) projektów podstawowych aktów normatywnych, dotyczących działalności PKO.

2. Dyrekcja PKO działa na podstawie regulaminu uchwalonego przez dyrekcję PKO i zatwierdzonego przez Ministra Finansów na wniosek naczelnego dyrektora.

§ 21. PKO może tworzyć za zgodą Ministra Finansów społeczne komitety upowszechnienia oszczędności różnych szczebli.

Rozdział V.

Gospodarka finansowa PKO.

§ 22. PKO działa na zasadach rozrachunku gospodarczego.

§ 23. Własne środki finansowe PKO składają się z funduszy: statutowego, rezerwowego i funduszy specjalnych.

§ 24. Fundusz statutowy PKO wynosi 300.000.000 złotych.

§ 25. 1. Fundusz rezerwowy tworzy się z części zysku PKO i jest przeznaczony na pokrycie mogących powstać strat bilansowych PKO.

2. Odpisów z zysku na fundusz rezerwowy dokonuje się aż do osiągnięcia przez ten fundusz wysokości funduszu statutowego. Dalsze odpisy z zysku mogą być zaliczane na fundusz rezerwowy tylko wówczas, gdy fundusz rezerwowy został w całości lub części zużyty na pokrycie strat.

§ 26. 1. Funduszami specjalnymi są:

- 1) fundusz inwestycyjno-remontowy,
- 2) fundusz socjalny.

2. Inne fundusze specjalne PKO może tworzyć z części zysku za zgodą Ministra Finansów.

§ 27. 1. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się na zasadach przewidzianych w przepisach ogólnych.

2. Środki funduszu inwestycyjno-remontowego są przeznaczone na finansowanie wszelkich nakładów PKO na inwestycje i kapitalne remonty.

§ 28. 1. Fundusz socjalny tworzy się z części zysku w wysokości 2% rocznego funduszu płac.

2. Minister Finansów na wniosek naczelnego dyrektora PKO uzgodniony z zarządem głównym właściwego związku zawodowego ustala przeznaczenie i zasady wykorzystywania tego funduszu.

§ 29. PKO prowadzi wyodrębniony rachunek środków trwałych, który stanowi pokrycie wartości środków trwałych PKO, pomniejszonej o wartość ich zużycia. Zwiększenie lub zmniejszenie wysokości tego rachunku następuje w wyniku zmiany wartości rzeczywistej środków trwałych.

§ 30. 1. Zysk bilansowy PKO podlega podziałowi w sposób następujący:

- 1) 50% zysku przeznaczają się na wpłaty do budżetu Państwa,
- 2) pozostałą część zysku przeznaczają się na zasilenie funduszy statutowego i rezerwowego oraz funduszy specjalnych, a jeśli fundusze te osiągnęły określoną dla nich wysokość — na wpłatę do budżetu Państwa.

2. Tryb i termin wpłaty do budżetu części zysku określają odrębne przepisy.

§ 31. PKO prowadzi wewnętrzną gospodarkę finansową na podstawie planu dochodów i kosztów, dla którego podstawowe wskaźniki określa Minister Finansów.

Rozdział VI.

Rachunkowość PKO.

§ 32. 1. Organizację i technikę księgowości PKO ustala naczelnny dyrektor.

2. PKO prowadzi księgowość opierając się na planie kont zatwierdzonym przez naczelnego dyrektora.

§ 33. Zasady działalności głównych księgowych w PKO normuje Minister Finansów na wniosek naczelnego dyrektora.

§ 34. Bilans roczny PKO i roczne sprawozdanie wraz z wnioskiem co do podziału zysków przedkłada naczelnny dyrektor do zatwierdzenia Ministrowi Finansów w terminie do dnia 10 marca roku następnego po okresie sprawozdawczym.

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 stycznia 1961 r.

w sprawie nadania statutu Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

Na podstawie art. 46 ust. 3 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. Nr 20, poz. 121) zarządza się, co następuje:

§ 1. Nadaje się Bankowi Gospodarstwa Krajowego statut w brzmieniu podanym w załączniku do niniejszego zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 26 czerwca 1960 r.

Minister Finansów: *J. Albrecht*

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 20 stycznia 1961 r. (poz. 53).

STATUT BANKU GOSPODARSTWA KRAJOWEGO

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

§ 1. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego, działający na podstawie art. 46 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o prawie bankowym (Dz. U. Nr 20, poz. 121) i przepisów niniejszego statutu, jest bankiem państwowym.

2. W dalszych przepisach statutu Bank Gospodarstwa Krajowego zwany jest „Bankiem”.

§ 2. Bank posiada osobowość prawną. Bank używa pieczęci z wizerunkiem orła, ustalonym dla godła Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, i napisem „Bank Gospodarstwa Krajowego”.

§ 3. Bank działa na obszarze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Siedzibą Banku jest m. st. Warszawa.

§ 4. Nadzór nad działalnością Banku sprawuje Minister Finansów.

Rozdział II.

Podstawowe czynności Banku.

§ 5. Bank wykonuje podstawowe czynności:

- 1) o charakterze likwidacyjno-windykacyjnym:
 - a) dotyczące własnej działalności z okresów przedwojennego, okupacyjnego i po wyzwoleniu,
 - b) dotyczące instytucji kredytowych zlikwidowanych lub uznanych za zlikwidowane na podstawie dekretów: z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych przedsiębiorstw bankowych (Dz. U. z 1948 r. Nr 52, poz. 410, z 1949 r. Nr 35, poz. 256 i z 1951 r. Nr 31, poz. 240), z dnia 25 października 1948 r. o zasadach i trybie likwidacji niektórych instytucji kredytu długoterminowego (Dz. U. z 1948 r. Nr 52, poz. 411 i z 1951 r. Nr 31, poz. 241) oraz z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279 i z 1957 r. Nr 31, poz. 136),
- 2) zleczone Bankowi przez Ministra Finansów,
- 3) inne czynności określone szczególnymi przepisami.

§ 6. Szczegółowy zakres działalności Banku ustala w ramach statutu Minister Finansów w drodze zarządzenia.

Rozdział III.

Organizacja Banku.

§ 7. 1. Zadania Banku określone w ustawie o prawie bankowym i w niniejszym statucie wykonują komórki organizacyjne Banku.

2. Podstawowymi komórkami organizacyjnymi Banku są wydziały.

3. Zasady powoływania i likwidacji wydziałów zatwierdza Minister Finansów.

4. Wewnętrzną organizację Banku ustala dyrektor Banku.

§ 8. 1. Na czele Banku stoi dyrektor, który kieruje działalnością Banku zgodnie ze statutem Banku i z wytycznymi Ministra Finansów. Dyrektor jest odpowiedzialny za działalność Banku i reprezentuje Bank na zewnątrz.

2. Dyrektora powołuje i odwołuje Minister Finansów.

3. Zastępcę dyrektora powołuje i odwołuje Minister Finansów na wniosek dyrektora.

§ 9. 1. W szczególności do dyrektora należy:

- a) ogólne kierownictwo działalnością Banku oraz czuwanie nad prawidłową realizacją zadań Banku,
- b) powoływanie i zwalnianie pracowników Banku,
- c) udzielanie pełnomocnictw i ustalanie sposobu podpisywania za Bank,
- d) wydawanie zarządzeń wewnętrznych, instrukcji i innych przepisów w zakresie działalności Banku.

2. Dyrektor jest przełożonym wszystkich pracowników Banku i wydaje w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego regulamin pracy.

§ 10. 1. Do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych Banku są upoważnieni:

- a) dyrektor — samodzielnie,
- b) zastępca dyrektora łącznie z jednym z pełnomocników,
- c) dwaj pełnomocnicy powołani przez dyrektora lub przez osobę przez niego do tego upoważnioną, działającą w granicach udzielonych im pełnomocnictw.

2. Do wykonywania czynności określonego rodzaju lub czynności szczególnych dyrektor Banku lub zastępca dyrektora łącznie z pełnomocnikiem mogą ustanowić pełnomocnika działającego samodzielnie w granicach swego umocowania.

Rozdział IV.

Gospodarka finansowa Banku.

§ 11. Bank działa na zasadach rozrachunku gospodarczego.

§ 12. Własne środki finansowe Banku składają się z funduszy statutowego, rezerwowego oraz funduszy specjalnych.

§ 13. Fundusz statutowy wynosi 4.500.000 złotych.

§ 14. 1. Fundusz rezerwowy tworzy się z części zysku Banku i jest przeznaczony na pokrycie mogących powstać strat bilansowych Banku.

2. Odpisów z zysku na fundusz rezerwowy dokonuje się aż do osiągnięcia przez ten fundusz wysokości funduszu statutowego. Dalsze odpisy z zysku mogą być zaliczone na fundusz rezerwowy tylko wówczas, gdy fundusz rezerwowy został w całości lub w części zużyty na pokrycie strat.

§ 15. 1. Funduszami specjalnymi są:

- a) fundusz inwestycyjno-remontowy,
- b) fundusz socjalny.

2. Inne fundusze specjalne Bank może tworzyć z części zysku za zgodą Ministra Finansów.

§ 16. 1. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się na zasadach przewidzianych w przepisach ogólnych.

2. Środki funduszu inwestycyjno-remontowego są przeznaczone na finansowanie wszelkich nakładów Banku na inwestycje i kapitalne remonty.

§ 17. 1. Fundusz socjalny tworzy się z części zysku Banku w wysokości 2% rocznego funduszu płac.

2. Minister Finansów na wniosek dyrektora Banku, uzgodniony z zarządem głównym właściwego związku zawodowego, ustala przeznaczenie i zasady wykorzystania tego funduszu.

§ 18. Bank prowadzi wyodrębniony rachunek środków trwałych, który stanowi pokrycie wartości środków trwałych Banku pomniejszonej o wartość ich zużycia. Zwiększenie lub zmniejszenie wysokości tego rachunku następuje w wyniku zmiany wartości rzeczywistej środków trwałych.

§ 19. 1. Zysk bilansowy Banku podlega podziałowi w sposób następujący:

a) 50% zysku przeznaczają się na wpłaty do budżetu Państwa,

b) pozostałą część zysku przeznacza się na zasilenie funduszy statutowego i rezerwowego oraz funduszy specjalnych, a jeżeli fundusze te osiągnęły określoną dla nich wysokość — na wpłatę do budżetu Państwa.

2. Tryb i termin wpłaty do budżetu części zysku określają odrębne przepisy.

§ 20. Bank prowadzi wewnętrzną gospodarkę finansową na podstawie planów dochodów i kosztów, dla których podstawowe wskaźniki określa Minister Finansów.

Rozdział V.

Rachunkowość Banku.

§ 21. 1. Organizację i technikę księgowości Banku ustala dyrektor.

2. Bank prowadzi księgowość opierając się na planie kont zatwierdzonym przez dyrektora.

3. Zasady działalności głównego księgowego w Banku normuje Minister Finansów na wniosek dyrektora.

§ 22. Bilans roczny Banku i roczne sprawozdanie wraz z wnioskiem co do podziału zysków przedkłada dyrektor Banku do zatwierdzenia Ministrowi Finansów do dnia 10 marca roku następnego po okresie sprawozdawczym.

54

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 stycznia 1961 r.

w sprawie opracowania w 1961 r. planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych budżetu centralnego.

Na podstawie art. 51 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. W związku z upoważnieniem zawartym w art. 2 wst. 2 ustawy budżetowej na rok 1961 z dnia 22 grudnia 1960 r. (Dz. U. Nr 59, poz. 327) dla Ministra Finansów do dokonania podziału dochodów i wydatków budżetu centralnego — podstawą opracowania planów, o których mowa w § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1959 r. w sprawie zasad i trybu opracowania i zatwierdzania planów finansowych jednostek i zakładów budżetowych obję-

tych budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 35, poz. 160), będą w 1961 r. kwoty ustalone przez Ministra Finansów.

§ 2. Termin miesięczny do zatwierdzenia planów finansowych, o których mowa w § 4 zarządzenia wymienionego w § 1, liczy się od daty dokonania przez Ministra Finansów podziału dochodów i wydatków budżetu centralnego, wynikającego z upoważnienia ustawy budżetowej na rok 1961 z dnia 22 grudnia 1960 r.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Finansów: w z. J. Kole

55

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 stycznia 1961 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 21 grudnia 1957 r. w sprawie nadania państwowym jednostkom organizacyjnym formy zakładów budżetowych.

Na podstawie art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o prawie budżetowym (Dz. U. Nr 45, poz. 221) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 1 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 21 grudnia 1957 r. w sprawie nadania państwowym jednostkom organizacyjnym formy zakładów budżetowych (Monitor Polski